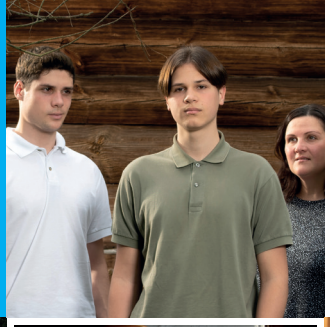

Wspólnie | Спільно

Спільно

Важко уявити життя без хліба. Здається, він завжди з нами. Це очевидно. Він асоціюється з безпекою і нагадує нам про дім. Хліб об'єднує нас, а в неспокійні часи війни по той бік нашого східного кордону хліб несподівано об'єднав людей, які донедавна не знали про існування один одного. Саме вони стали головними героями фотовиставки „Спільно", яку ми представляємо вашій увазі.

До участі в проекті були запрошені люди з України та їхні польські сусіди, друзі, знайомі – люди, які так чи інакше їм близькі. Автор світлин – фотограф з Білостока Міхал Геллер. Митець зафіксував зустріч українців і поляків, чиї шляхи перетнулися в Білостоці. Місто, яке прийняло і підтримало багато тисяч українських біженців. Місто, мешканці якого відкривали свої серця і домівки, давали притулок, ділилися хлібом, допомагали знайти роботу, ставали провідниками, корисними сусідами, друзями, а іноді навіть членами родини.

Мешканці Білостока та місцева влада намагалися допомогти кожному, хто цього потребував. Зусилля були спрямовані на інтеграцію, задоволення різних типів потреб. Паралельно з наданням гуманітарної допомоги здійснювалися ініціативи, спрямовані на інтеграцію українців у нове середовище. Одним з таких заходів є проект „Спільно", що реалізується за фінансової підтримки Дитячого фонду ООН ЮНІСЕФ. Саме в рамках цього проекту була створена виставка „Спільно".

На кожному з виставкових щитів, окрім фотографій, є QR-код, відсканувавши який, ви потрапите до записів голосів героїв, у світ їхніх переживань.

„Хоча ми часто відрізняємося за походженням чи поглядами, у нас є більше спільного, ніж того, що нас роз'єднує. Перш за все, нас пов'язує спільне місце на землі – Білосток. Вже більше року ми також ділимо це місце з біженцями з України. Це не завжди легко. Іноді здається, що тут тісніше і менш комфортно, але в кінцевому підсумку ми отримуємо більше, ніж втрачаємо. У важкі часи ми всі потребуємо миру і хліба. Давайте ділитися ними! Дякую всім мешканцям Білостоку, які щедро це роблять. Я вірю, що добро, яке ви даруєте іншим, повернеться до вас."

Tadeusz Truskolaski | Мер міста Білосток

„Ми пишаємося нашою плідною співпрацею з Білостоком. Саме тут біженці з України зустріли величезну підтримку з боку влади та мешканців міста, які відкрили свої серця і обійми для потреб жінок і дітей, що втікають від війни. Я вірю, що процес інтеграції, який розпочався, призведе до того, що кожен зможе назвати це місце своїм домом, а різноманітність, підтримка і доброта і надалі будуть характерними рисами цього міста."

Rashed Mustafa Sarwar | Національний координатор Представництва ЮНІСЕФ у справах біженців у Польщі

„Притулок. Після реалізації цього проекту я можу з упевненістю сказати, що це слово підходить моєму місту - Білостоку. Тепер це також, частково, притулок, побудований руками білосточан. Ця виставка є свідченням цього. Наші гості все ще потребують допомоги. Не обов'язково матеріальної – ми багато разів доводили, що здатні її надати. Іноді добре слово і посмішка - на вагу золота. Давайте не забувати про це і ділитися. Як хлібом."

Michał Heller | Фотограф, автор виставки

Wspólnie

Trudno wyobrazić sobie życie bez chleba. Wydaje się być z nami zawsze. Jest oczywisty. Kojarzy się z bezpieczeństwem, przypomina nam dom. Chleb łączy, a w niespokojnych czasach wojny za naszą wschodnią granicą, chleb niespodziewanie zbliżył ludzi, którzy do niedawna nie wiedzieli o swoim istnieniu. To właśnie oni stali się bohaterami wystawy fotograficznej „Wspólnie", którą Państwu prezentujemy.

Do udziału w projekcie zaproszone zostały osoby z Ukrainy oraz ich polscy sąsiedzi, przyjaciele, znajomi – osoby, które są im w jakiś sposób bliskie. Autorem zdjęć jest białostocki fotograf Michał Heller. Artysta utrwalił spotkanie Ukraińców i Polaków, których drogi połączyły się w Białymstoku. Mieście, które przyjęło i wsparło wiele tysięcy uchodźców ukraińskich. Mieście, którego mieszkańcy otworzyli swoje serca i domy, udzielili schronienia, podzielili się chlebem, pomogli w znalezieniu pracy, zostali przewodnikami, pomocnymi sąsiadami, przyjaciółmi, a czasem wręcz członkami rodziny.

Białostoczanie i białostocki samorząd starali się dotrzeć z pomocą do każdego potrzebującego. Dokładano starań, aby były to działania zintegrowane, zaspokajające różnego rodzaju potrzeby. Równoległe z pomocą humanitarną podejmowano inicjatywy mające na uwadze integrację Ukraińców w nowym środowisku. Jednym z takich działań jest projekt „Spilno", realizowany dzięki wsparciu finansowemu Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF. To właśnie w ramach tego przedsięwzięcia powstała wystawa „Wspólnie".

Przy każdej z fotografii znajduje się kod QR, który po zeskanowaniu przeniesie Państwa do nagrań bohaterów, w świat ich przeżyć.

„Choć często różnimy się pochodzeniem czy poglądami, to jednak więcej nas łączy niż dzieli. Przede wszystkim wiąże nas wspólne miejsce na ziemi – Białystok. Od ponad roku dzielimy to miejsce także z uchodźcami z Ukrainy. Nie zawsze jest łatwo. Czasem wydaje się, że jest ciaśniej i mniej wygodniej, ale ostatecznie więcej zyskujemy, niż tracimy. W trudnych czasach wszyscy potrzebujemy pokoju i chleba. Dzielmy się nimi! Dziękuję wszystkim Białostoczanom, którzy to szczodrze robią. Wierzę, że dobro, które dajecie innym, do Was wróci."

Tadeusz Truskolaski | Prezydent Miasta Białegostoku

„Jesteśmy dumni z naszej owocnej współpracy z Białymstokiem. To tutaj uchodźcy z Ukrainy spotkali się z ogromnym wsparciem ze strony władz i mieszkańców miasta, którzy otworzyli swoje serca i ramiona na potrzeby kobiet oraz dzieci uciekających przed wojną. Wierzę, że rozpoczęty proces integracji spowoduje, że każdy będzie mógł nazwać to miejsce swoim domem, a różnorodność, wsparcie i życzliwość nadal będą wizytówkami tego miasta."

Rashed Mustafa Sarwar | Krajowy Koordynator Biura UNICEF ds. Reagowania na Potrzeby Uchodźców w Polsce

„Azyl. Po realizacji tego projektu śmiało mogę stwierdzić, że to słowo pasuje do mojego miasta – do Białegostoku. Teraz, to po części także schronienie zbudowane rękami Białostoczan. Ta wystawa stanowi tego świadectwo. Nasi goście wciąż potrzebują pomocy. Niekoniecznie materialnej – wielokrotnie już udowodniliśmy, że jesteśmy w stanie taką im zapewnić. Czasem dobre słowo i uśmiech są na wagę złota. Nie zapominajmy o tym i dzielmy się nimi. Jak chlebem."

Michał Heller | Fotograf, autor wystawy

„Wyjechaliśmy, bo synek bardzo bał się, ten młodszy.
Zostawiliśmy wszystko. Mamę, męża, siostrę... Wszyscy zostali w Ukrainie."

Alona | zachodnia Ukraina

Alona jest na zdjęciu z synami i zaprzyjaźnioną polską rodziną.

MĄKA ŻYTNIA
TYP 750
WAGA NETTO 2,5 kg

„Całe życie zostawiłam za soba (...)
Najtrudniej było zostawić dom i mamę, która nie chciała wyjeżdżać.
Trudno było zdecydować się na podróż, kto wie gdzie...”

Alla | Czernihów

Alla jest na zdjęciu z córką i polskimi przyjaciółmi.

„Najtrudniej było (...) zdecydować się zostawić wszystko na co się ciężko pracowało.
Zostawić wszystko za sobą. (...)
Bałam się, że jeśli nie wyjadę moim dzieciom coś się stanie.”

Anastasia | Niżyn

Anastasia jest na zdjęciu z córką i synem oraz właścicielką piekarni, w której pracuje.

„Polska kojarzy mi się z dzieciństwem, mieszkałam tutaj pięć lat.
(...) W Białymstoku zyskałam nowy dom, pracę, nowe życie, spokój i ciszę."

Anna | Mariupol

Anna jest na zdjęciu z mamą, mężem, córką i polską przyjaciółką rodziny.

GRANOLA CZEKOLADA - ŻURAWINA
GRANOLA Z ORZECHEM
GRANOLA BEZGLUTENOWA

„Jednego dnia obudziłem się i usłyszałem: Synku, zaczęła się wojna.
To było bardzo stresujące. Zrozumieć fakt, że wyjeżdżam ze swojego domu
i nie wiem czy wrócę."

Daniel | Ukraina

Daniel jest na zdjęciu z mamą i siostrą oraz zaprzyjaźnioną polską rodziną.

„Polska to już nasz nowy dom. Nie wiem na jaki czas, ale to nasz nowy dom. Pracuję już rok przy różnych projektach socjalnych – pomagamy osobom starszym i chorym. Powstał chór ukraińskiej pieśni ludowej. To łączy ludzi."

Ina | Enerhodar

Ina jest na zdjęciu z młodszym synem oraz polską przyjaciółką, w której fundacji pracuje.

„Zostawiałam w Ukrainie całe życie – dom, męża, rodzinę, wszystko co miałam.
Jestem w Polsce pierwszy raz. Ludzie tutaj są tacy jak my – tacy jak Ukraińcy.
Dziękuję Polsce i temu miastu.”

Katarina | Kijów

Katarina jest na zdjęciu z synami i polskimi przyjaciółmi.

„Chleb to pierwsza rzecz, którą możesz dać innemu człowiekowi. Nie drogie prezenty. Mówimy u nas: Lepszy chleb i woda, niż pierogi i kłopoty."

Kristina | Bucza

Kristina jest na zdjęciu z mamą i córką oraz polskimi przyjaciółmi.

5 kg
11 Lb

„Kiedy jechaliśmy do Polski nie wiedzieliśmy do jakiego miasta pojedziemy. Wolontariusz z Warszawy pokierował nas do Białegostoku. To jest bardzo ciche, ale wielkie miasto.”

Krystyna | Lwów

Krystyna jest na zdjęciu z dziećmi oraz polskim przyjacielem rodziny.

„Moja podróż do Polski była wiele razy przekładana.
Myślałam, że wszystko bardzo szybko się skończy, ale tak nie było....”

Ksenia | Charków

Ksenia jest na zdjęciu z synem i polską przyjaciółką.

„W Ukrainie zostawiłam swoją rodzinę – mamę, siostrę i starszego syna.
(...) W Polsce znalazłam nową rodzinę – rodzinę w pracy.”

Lena | Winnica

Lena jest na zdjęciu z polskimi przyjaciółmi, z którymi pracuje.

„Zostawiłam swojego misia, zostawiłam swoją lalkę,
ale najbardziej tęsknię za swoją siostrą i za tatą też.
(...) W Białymstoku lubię sklepy."

Lida | Równe

Lida jest na zdjęciu z mamą i przyjaciółką z polskiej rodziny.

„Polska to jest przyjazny kraj. Ludzie tutaj są mili, dobrzy (...).
Białystok to pierwsze miejsce, które odwiedziłam w Polsce.
(...) Podoba mi się tutaj."

Ludmiła | Ukraina

Ludmiła jest na zdjęciu z córką i przyjaciółką.

„Pierwszą rzecz, którą mi powiedział Maciek, która jest w mojej głowie zawsze,
w każdy dzień: Twój dom jest tam, gdzie Twoje serce.”

Maria | Ukraina

Maria jest na zdjęciu z polskimi przyjaciółmi, u których pracuje.

„Po rozpoczęciu wojny byliśmy niezwykle mile zaskoczeni ogromem poparcia polskiego narodu. Jesteśmy za to nieskończenie wdzięczni."

Natalia | Równe

Natalia jest na zdjęciu z mężem, córką, synami oraz sąsiadką, przyjaciółką rodziny.

„Polska kojarzy mi się ze szczerością i życzliwością Polaków.
Z bezpieczeństwem i nadzieją na lepszą przyszłość.”

Natalia | Hłobyne

Natalia jest na zdjęciu z zaprzyjaźnioną polską rodziną.

„Przyjechaliśmy tu ze względu na nasze dzieci, po potężnym ostrzale.
Chcę, aby moje dziecko żyło, uczyło się i pozbywało się strachu (...).”

Olga | Ukraina

Olga jest na zdjęciu z wnuczką oraz polskim przyjacielem rodziny, u którego pracuje.

Produkcja własna
Alergeny

„Najstraszniejsze było to, że w pierwszych miesiącach (...) ciężko było dzwonić i pytać: Co tam? Jak tam? Gdzie trafiły rakiety...? ”

Olek | Kijów

Olek jest na zdjęciu z żoną i trzema córkami oraz sąsiadką, przyjaciółką rodziny.

„Polska dla nas jest miejscem schronienia. Miejscem pokoju dla naszych dzieci (...) Myślę, że największym atutem Białegostoku są jego ludzie.”

Olena | Lwów

Olena jest na zdjęciu z synem i polską przyjaciółką, z którą pracuje w fundacji.

„Polska kojarzyła mi się z pałacami i królami. A teraz, kiedy przyjechałam do Polski, kojarzy mi się z bardzo pięknymi, dobrymi ludźmi, którzy są dla mnie jak Ukraińcy – dobrzy, szczerzy i zawsze chcą pomóc."

Swietłana | Żytomierz

Swietlana jest na zdjęciu z zaprzyjaźnioną polską rodziną.

„Białystok to bardzo ciche i spokojne miasto, czuję się tu bezpiecznie.
(...) Dziękuję Polakom za pomoc.”

Sonia | Mariupol

Sonia jest na zdjęciu z mamą i koleżankami ze szkoły.

„Polska kojarzy mi się z przyjaźnią. Kiedy przyjechałem nie mając nic,
kiedy nie wiedziałem co będzie dalej, Polacy wspierali mnie, wspierali moją rodzinę
i moje państwo i pomagali kto czym mógł (...).”

Timofii | Ukraina

Timofii jest na zdjęciu z mamą, bratem i polskimi przyjaciółkami.

„Zostawiłam w Ukrainie, mogę powiedzieć, że chyba wszystko
– rodzinę, kolegów, studia, wspomnienia.
Można powiedzieć, że zostawiłam całe życie.”

Żenia | Ukraina

Żenia jest na zdjęciu z mamą i chłopakiem, którego poznała w Polsce.

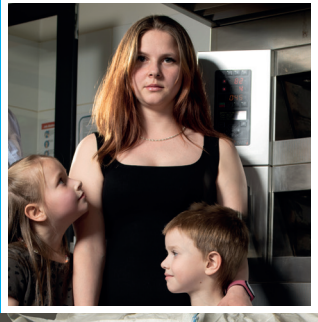
Urząd Miejski w Białymstoku | Міська Рада Білостока
15-950 Białystok, ul. Słonimska 1
www.bialystok.pl

Projekt fotograficzny „Wspólnie” został zrealizowany
przy wsparciu Funduszu Narodów Zjednoczonych na Rzecz Dzieci (UNICEF).
Autorem zdjęć jest białostocki fotograf Michał Heller.

Фотопроект „Спільно” реалізований за підтримки Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ).
Фотографії зроблені білостоцьким фотографом Міхалом Хеллером.

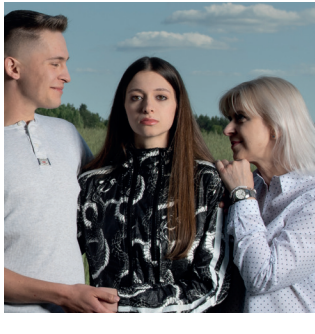

Przy wsparciu Funduszu Narodów Zjednoczonych na Rzecz Dzieci (UNICEF)
За підтримки Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ)